

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Силистра, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Ив. Краева

при участието на секретаря Г. Н.
като разгледа докладваното от Кремена Ив. Краева Гражданско дело № 20223400100284 по описа за 2022 година

ИЩЕЦЪТ – К. К. Х., ЕГН: ***** претендира от съда да постанови решение, с което да осъди „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД да му заплати обезщетение в размер на 80 000 лева /след допуснато в с.з. от 05.10.2023г. увеличение на размера на иска/ за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и психически стрес, в резултат на ПТП, настъпило на 27.11.2021г., при което е причинена смъртта на неговата сестра Е. К.а Х.а; законата лихва върху претендираната главница, считано от датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото произшествие, посредством молба-претенция от 24.01.2022г., до датата на окончателното изплащане на обезщетението.

Претендира разноски за производството.

В исковата молба се сочи, че на 27.11.2021г., водачът на лек автомобил марка и модел „Опел Вектра“, с рег. № Р **** КК - В.В.Ш., движейки се с несъобразена за пътните условия скорост, на равен участък, при непрекъснатата линия, губи контрол над автомобила и се удря чело в насрещно движещия се лек автомобил марка и модел „Фолксваген Туарег“, с рег. № Р **** АК, управляван от Р. С. Р., с което реализира ПТП. При инцидента е причинена смъртта на Е. К.а Х.а, с ЕГН: ***** - пътник на задна лява седалка в лек автомобил марка и модел „Опел Вектра“, с рег. № Р **** КК. За произшествието е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с рег. № 290000-6753/27.11.2021г. Образувано е и досъдебно производство № 290 ЗМ- 312/2021 г., по описа на РУ - Кубрат. Починалата Е. К.а Х.а е сестра на ищеца К. К. Х., който много тежко понася нейната загуба. Двамата са израснали в едно домакинство, в добро и сплотено семейство и били силно

привързани един към друг. Заради малката разлика във възрастта двамата станали много близки и задружни. Още от малки си споделяли всичко и си имали пълно доверие. Често прекарвали времето си заедно в разговори и забавления. Винаги се подкрепяли и закриляли в трудни моменти. С времето изградената в детството им силна емоционална връзка се запазила и те продължили да поддържат близки отношения и като възрастни. В пътния инцидент ищецът загубил любим и много близък за него човек, който бил важна част от живота му. Внезапната и трагична смърт на Е. Х.а се отразила изключително зле на ищеца. След смъртта на сестра му, той станал емоционално лабилен, изпитвал силна мъка и се разстройвал от най-малкото нещо. Моралните страдания и претърпяната скръб от тежката загуба са огромни и неописуеми и ще съпътстват ищеца през целия му живот.

Към момента на събитието, виновният водач е управлявал лек автомобил марка и модел „Опел Вектра“, с рег. № Р **** КК, който е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със ЗД „Евроинс“ АД, с полица № BG/07/121003254557, валидна от 17.11.2021г. до 16.11.2022г.

Във връзка с това, на 24.01.2022г. ищецът отправил молба-претенция до застрахователя на отговорния за ПТП водач - ответника „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, с искане да бъде определено и изплатено дължимото застрахователно обезщетение - видно от молба с вх. № РК014-2232/24.01.2022г. Към настоящия момент въпреки, че е изтекъл законоустановеният срок, застрахователят не е определил и изплатил застрахователно обезщетение по заявената извънсъдебна претенция, което поражда правния интерес на ищеца - на основание чл. 432, ал. 1 КЗ от предявяването на настоящата претенция по исков ред.

„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113 оспорва изцяло предявените искове по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП. Твърди, че водачът на лек автомобил „Опел“ няма вина за катастрофата. Не са налице противоправно поведение от негова страна, нито действия и/или бездействия, довели до инцидента. При евентуалност, твърди, че е налице случайно деяние. Вината за ПТП е на другия участник, който е загубил контрол преди мястото на сблъсъка. Ударил се е в мантинелата, в следствие на което се е отклонил. Изтъква, че по отношение на ищеца не са налице предпоставките, въведени с Тълкувателно решение № 1/2016 от 21.06.2018 г. по тълк. д. № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС. Между ищеца и починалата не е имало особено близка, трайна и дълбока емоционална връзка. Няма данни, включително твърдения, за конкретни житейски обстоятелства, които да са обусловили създаването на такава привързаност. Не са налице неимуществени вреди, които надхвърлят по интензитет и времетраене обичайните, характерни за подобни случаи. При евентуалност, моля да се определи приносът на загиналата и с него, на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД, да се намали обезщетението. Тя е била без поставен предпазен колан. Това е довело до свободно движение на тялото ѝ в купето на автомобила, което е причинило фаталните травми, респективно леталния изход. Те са били предотвратими при наличието на правилно

поставен предпазен колан. По отношение на акцесорната претенция за лихва за забава счита, че при евентуално уважаване на главния иск такава следва да се начислява след изтичане на рекламационните срокове.

Като се запозна с депозираната искова молба, изложените фактически обстоятелства и писмените доказателства, съдът намира следното:

Предявени са искиове правно основание чл.423 от КЗ и чл. 86 ЗЗД вр. чл. 84, ал.3 ЗЗД.

По делото се установяват и следствие събраните доказателства не са спорни следните факти – възникнало на 27.11.2021г. , на път „П-23“, на 41 км. + 659 м., в землището на гр. Кубрат, обл. Разград, ПТП между на лек автомобил марка и модел „Опел Вектра“, с рег. № Р **** КК, управляван от В.В.Ш. и лек автомобил марка и модел „Фолксваген Туарег“, с рег. № Р **** АК, управляван от Р. С. Р.; в резултат на процесното ПТП Е. Х.а – сестра на ищеца, като пътник на задна лява седалка в лек автомобил марка и модел „Опел Вектра“ е получила тежки наранявания, вследствие на които е настъпила нейната смърт; по случая е образувано досъдебно производство № 290 ЗМ- 312/2021 г., по описа на РУ Кубрат – производството прекратено, поради смъртта на дееца; за управлявания при ПТП от В.В.Ш. автомобил има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника, валидна към датата на събитието; на 24.01.2022г. пред застрахователя е предявена извънсъдебна претенция, по реда на чл. 380 КЗ, за изплащане на застрахователно обезщетение; застрахователят не е определил и изплатил застрахователно обезщетение по заявената извънсъдебна претенци в законоустановения срок по чл.496, ал.1 от КЗ.

Спорен по делото е въпросът относно това дали е виновно и противоправно деяние от страна на водача на лекия „Опел“, модел „Вектра“, с рег. № Р****КК-В.В.Ш..

Това налага произнасяне от настоящия съд по преюдициалния въпрос за установяване извършил ли е застрахованият В.Ш. непозволено увреждане, което е предпоставка за ангажиране на отговорността на застрахователя.

Въпреки оспорването, от приложеното Постановление за прекратяване на наказателно производство на Окръжна прокуратура — Разград е видно, че по образуваното по случая ДП №а 2903М-312/2021г., по описа на РУ на МВР-Кубрат е прието, че вина за настъпилия пътен инцидент при който е починала сестрата на ищеца има единствено водача В.В.Ш., управлявал лек автомобил марка „Опел“, модел „Вектра“, с рег. № Р****КК. Основание за прекратяване на производството е настъпилата смърт на водача В.В.Ш.. Този факт в съвкупност със заключението на вещото лице по приетата САТЕ в проведеното с.з. от 05.10.2023 год., дава основание на съда да приеме за доказано, че причина за ПТП е незаконосъобразното поведение на водача Шабанов. Същият с превишена за пътния участък скорост - 112,5 км/ч, допуснал неконтролируемо внезапно навлизане лентата за насрещно движение, при ограничена видимост към другия автомобил, като преди удара се е опитал да се върне в неговата лента за движение, загубил е напречна устойчивост и не е успял да осигури достатъчно странично разстояние за

разминаване с л.а. “Фолксваген Туарег“, управляван от водача Р. С. Р..

Налага се извод, че водачът В.В.Ш. не е действал според предписаното в закона поведение, предвид на което презумпцията за наличието на негово виновно поведение не се явява оборена. При тези обстоятелства и доколкото ЗК ЕВРОИНС АД е застраховател на гражданската му отговорност към момента на ПТП, са налице условията и за ангажиране на неговата отговорност по чл. 432, ал.1 КЗ за претърпените от ищеца неимуществени вреди.

На следващо място следва да се отбележи, че с оглед разрешението, дадено в ТР по т. д. 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС, присъждането на обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на брат или сестра, предполага установените по делото факти да изпълват съдържанието на критериите по посоченото ТР така щото да се прецени, че и тези родственици следва да бъдат възмездени за претърпените болки и страдания в отличие и извън кръга на правоимащите по ППВС № 4/61 г. и № 5/69 г.

В случая създадената между К. Х. и неговата сестра Е. Х.а връзка е била много близка, както предвид малката разликата във възрастта им – две години, така и предвид факта, че са израснали заедно. Допълнително ги е сплотило в детството обстоятелството, че баща им ги напуснал в ранните им години. К. изпитвал загриженост и нужда да пази и подкрепя сестра си. Взаимоотношенията между брат и сестра не са били повлияни съществено от обстоятелството, че К. е започнал работа в чужбина. През времето прекарано извън страната постоянно поддържал контакт със сестра си и помагал финансово. Често се прибирал в България и винаги се е виждал с нея. В периода на съвместно съжителство с бащата на децата ѝ, починалата имала конфликтни отношения със спътника си. Търсила при проблеми брат си, който продължава и към момента да полага грижи за детето на сестра си. След смъртта на сестра си ищецът станал коренно различен човек: изпадал в депресии, станал агресивен, плачел за сестра си, изолирал се от заобикалящия го свят. Горното е установимо от показанията на свидетелите Е. Т. – съсед на двамата родственици, отраснал с тях и по късно работил в чужбина заедно с ищеца, живели заедно в една квартира; А. А. - отраснал с К. и Е.; майката на Е. и К. - В.Х. и свидетеля Е. И. – сина на починалата при ПТП. Съдът изцяло кредитира показанията на посочените свидетели, тъй като те пресъздават своите преки и непосредствени впечатления от взаимоотношенията между починалата Е. Х. и ищеца. Показанията им съдът възприема за достоверни и житейски логични, без вътрешни противоречия. Тези свидетелски показания се подкрепят и от заключението и обясненията в с. з. на вещото лице по СПЕ, според което смъртта на Е. се е отразила изключително негативно върху психическото състояние на ищеца. Според експерта, между К. и Е. е имало изключително близки взаимоотношения, т.к. като двамата останали от ранна възраст без баща, К. бил принуден да поеме функциите на родител, като поеме грижите за майка си и сестра си. Дори отговорността на К. към Е. се засилила, след като тя създала семейство. В резултат на тежката загуба при К. Х. е налице „клинична депресия“, като са налице трайни психосоматични промени, които се проявяват във времето — от ПТП до провеждане на

диагностиката /т.3 СПЕ/. След събитието ищецът е в един продължителен етап на депресия и изразява тъгата си чрез понижено настроение, загуба на интерес и оттегляне от външния свят. По мнението на вещото лице още: „К. не успява да излезе от фокуса на скръбта!“ Като форма на психологична защита мозъкът му пренася психологическия стрес в тялото. Според експерта психолог, в конкретния случай са налице симптоми на усложнена скръб, които се изразяват в чувството, че животът е празен и безсмислен“. Вещото лице е категорично, че не е възможно това негово състояние да е резултат на други събития в неговия живот. Контрастът в неговия живот е ясно определен от ПТП /л.107/.

Съдът не дава вяра на изложеното посредством показанията на св.С. Х. – съжител на почилата при ПТП, дадени по делегация в РС - Кубрат на 12.05.2023г. Недоверието към неговите показания изхожда от противоречията с другите събрани по делото доказателства. Този доказателствен източник стои неустойчиво и изолирано на фона на останалите, от които се утвърждава обстоятелството, че К. Х. е бил изключително близък със сестра си приживе и особено тежко е понесъл нейната загуба. По този въпрос съдът основно има предвид показанията на св.И.. По думите на свидетеля майка му Е. е била по-близка с брат си от колкото с баща му С., че К. се е грижел за него и полагал грижи за сестра си в заболяването ѝ, че е помагал финансово на семейството, че в момента И. живее и с него.

Покрити са критериите на Тълкувателно решение № 1/2016 г. от 21.06.2018 г. по тълкувателно дело № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС на РБ, освен формалното родство да бъде установена изключителна близост в отношенията между ищеца и починалата. Между тях е съществувала постоянна, трайна и дълбока емоционална връзка, характеризираща се с взаимна обич, морална подкрепа, духовна и емоционална близост, в резултат на която ищецът е търпял и продължава да търпи следствие на смъртта на сестра си морални болки и страдания, сравними по интензитет и продължителност с болките и страданията, изживявани в подобни случаи от лица от най-близкия кръг роднини, което е основание за правото на ищцата на обезщетение за неимуществени вреди за загубата на сестра му.

Съдът определя съобразно правилото по чл. 52 ЗЗД - "по справедливост" размер на обезщетението от 40 000 лева, който приема за справедлив и адекватен на преживените болки и страдания, както и на тези, които ищецът ще търпи и за в бъдеще.

Искът е основателен и следва да се уважи за същата сума, предвид неоснователността на възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата. При конкретния механизъм на произшествието поставянето на предпазен колан не би предотвратило настъпването на несъвместимите с живота травми и в крайна сметка – настъпилия вредоносен резултат (т. 14 -17 от САТЕ и т.6 от СМЕ).

Сумата се дължи заедно със законната лихва, считано от датата на заявлението на ищеца за щетата (24.01.2022 г.) до окончателното изплащане на задължението.

По разноските.

С оглед изхода от спора разноски се следват и на двете страни.

На основание чл.78 ал.3 от ГПК и съобразно изхода на спора в полза на ищеца се определят по компенсация разноски в размер на 40 лв. - за ищеца база за изчисление е сумата в общ размер на 890 лева /разходи за експертизи/, а за ответника 610 лева/ разходи за експертизи и свидетели/ и 200 лв. юрисконсултско възнаграждение.

На процесуалния представител на ищеца се присъжда сума за адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ по чл. 38, ал.2 от ЗАдв в размер на 3850 лева, на база уважен материален интерес и съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В тежест на застрахователя се възлага заплащането на държавна такса върху уважената част - 1600 лева, в полза на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113 да заплати на К. К. Х., ЕГН ***** сумата от 40 000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и психически стрес, в резултат на ПТП, настъпило на 27.11.2021г., при което е причинена смъртта на неговата сестра Е. К.а Х.а, ведно със законната лихва от датата на уведомяване на застрахователя – 24.01.2022г. до окончателното изплащане на сумата като отхвърля предявеният иск за главница за горницата до 80 000 лева.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113 да заплати на К. К. Х., ЕГН: ***** сумата от 40 лв. – разноски по делото.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113 да заплати на адв. Р. М. сумата от 3850 лева , на осн.38, ал.1, т.2 ЗА.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113 да заплати по сметка на Силистренски окръжен съд държавна такса върху уважените искове в размер на 1 600 лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____